

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 11 năm 2017

Số 367

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Duyên nợ hình thành kết tại đâu ?
2. Nghiệp lực là nợ của hành giả có phải không ?
3. Ánh sáng từ bi tận độ bằng cách nào ?
4. Tu mà không hiểu chính mình thì sẽ ra sao ?
5. Giờ giấc quy định của Trời Đất căn cứ vào đâu ?
6. Guồng máy tạo hóa chuyển hóa từ đâu ?
7. Sự liên hệ dính lứu liên tục hay gián đoạn ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Fountain Valley, 17-01-2000 4 : 05 AM 1) Hỏi: Duyên nợ hình thành kết tại đâu ? Đáp: Thừa duyên nợ hình thành kết tại tham. Kệ : Trì trệ dây dưa khổ tự làm Duyên tình tan vỡ tự mình cam Luân hồi nhiều kiếp không sao dứt Nặng nợ trần gian phải tự làm.	Fountain Valley, 18-01-2000 4 : 30 AM 2) Hỏi: Nghiệp lực là nợ của hành giả có phải không? Đáp: Thừa nghiệp lực là nợ triền miên lôi cuốn rất khó gỡ. Kệ : Tự giải tự phân chuyện tối cần Dấn thân tự gỡ tự phân lần Đời là tạm cảnh nay thông suốt Quán trọ trần gian nguyện góp phần.
Fountain Valley, 19-01-2000 11:00 AM 3) Hỏi: Ánh sáng từ bi tận độ bằng cách nào ? Đáp: Ánh sáng từ bi tận độ những tâm linh thật sự hướng tâm về cõi thanh tịnh mà hành triển. Kệ : Quân bình cảm nhận trí phân minh Tự thức phiền ưu sửa chính mình Thâu phóng thực hành trong thức giác Bình tâm thanh tịnh tự mình minh.	Fountain Valley, 20-01-2000 4:25 AM 4) Hỏi: Tu mà không hiểu chính mình thì sẽ ra sao ? Đáp: Thừa tu mà không hiểu chính mình thì sẽ hướng ngoại và thị phi, không có cơ hội ăn năn sám hối. Kệ : Duyên lành không đến trí không minh Tuệ giác không thông hại chính mình Khổ cực phần hồn không tiến hóa Dở hay không hiểu khó phân minh.
Fountain Valley, 21-01-2000 5) Hỏi: Giờ giấc quy định của Trời Đất căn cứ vào đâu ? Đáp: Thừa giờ giấc quy định của Trời Đất căn cứ vào sự quang chiếu của vũ trụ quang. Kệ : Quy luật sáng ban chuyển chiếu thành Điện năng trật tự chuyển phân hành Ngũ hành ứng dụng xoay chiều hướng Lập luận đối thay tùy trước thanh.	Fountain Valley, 22-01-2000 6) Hỏi: Guồng máy tạo hóa chuyển hóa từ đâu ? Đáp: Thừa guồng máy tạo hóa chuyển hóa từ không giới. Kệ : Động hành khởi điểm từ chơn không Chuyển hóa thâm sâu chuyển ý tông Đời đạo phân hành trong thức giác Gieo trồng ý đẹp tự mình thông.
Las Vegas, 23-01-2000 7) Hỏi: Sự liên hệ dính líu liên tục hay gián đoạn ? Đáp: Thừa sự liên hệ nào cũng dính líu liên tục, trong không mà có là vậy. Kệ : Quang hành chuyển hóa khắp nơi Ý thức chơn tu tưởng nhớ Trời Đại nạn không còn gieo động loạn Trí minh tâm sáng tự phân lời.	

MẪU ÁI 82

*Tiến lên sẽ gặp Phật Tiên
Tình thương cao đẹp giúp hiền tiến thân
Giúp cho hành giả tiến gần
Đến nơi thanh cảnh tự phân tiến lần.*

Phật Tiên đối với người tu hành cũng không khác gì tình thương của cha mẹ đối với con, luôn luôn tha thứ và giúp đỡ trong tinh thần xây dựng.

*Tiến lên chớ vội ngập ngừng
Từng cao từng thấp chớ dừng nơi nao
Tiến lên mới phá được rào
Hồn qua quỷ đạo nơi nào cũng yên.*

Khi ta đã nhận định rõ ràng thì ta phải cương quyết vượt qua, nhiên hậu mới tạo lập được một cảnh thanh bình và hạnh phúc cho phần hồn.

*Hồn ta vĩnh cửu sanh tồn
Sống nơi giác thể nhập môn thiên đình
Vía thời luận xét duyên tình
Chung lo tu luyện quang vinh đời đời.*

Sự vĩnh cửu sinh tồn không thể tạo lập ở thế gian, nhưng nguyên căn của cảnh ấy là nơi bất động Thiên Đàng. Vậy ta nên sớm tự hành và tự tiến, nhiên hậu mới đạt được sở nguyện.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 15/6/1972)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

B T, ngày 02/04/1999

Kính bài ông Tám,

Con xin kính chúc ông Tám, bà Tám luôn luôn được dồi dào sức, tâm thân được an lạc. Về phần con, gia đình đời sống cũng tạm ổn. Từ khi con nhận được thư hồi âm của ông Tám dẫn dắt, con có cố gắng thực hành và đều hơn trước. Con nhờ ơn Trên chiếu độ, con được nghe băng cassette khóa học Hùng Vĩ Giao Liên và Quy Hội Tâm Linh thật phước đức, con nghe rất thấm thía từng lời giảng của ông Tám. Nhưng con mong có một bạn đạo nào hỏi thêm ông Tám về Soi Hồn đã tăng số lần, 2 - 3 lần trong ngày càng tốt, nhưng tăng về thời lên 30 - 40 phút có lợi hoặc có hại gì không?

Về PLTC hít nhẹ, càng nhẹ càng tốt, nhưng hít nhẹ đến tột cùng của nó thì sao? Có phải ngộp, tức chết bỏ hay như thế nào, ở trong nhẹ?

Về nhận thức của con như thiền định theo PLVV, một báu vật của thời đại. Theo con nghĩ PLVV vật báu của nhân loại, hoặc của báu của chúng sanh, của cả càn khôn vũ trụ, chứ không thể coi là một vật tầm thường của một thời đại, hay của các nhà giàu có, các vị vua chúa có tiền thì mua được báu vật, còn PLVV thì vàng bạc không mua được.

PLVV không phải là một tôn giáo, nhưng hiện nay bìa thờ ở một ông sư, lại đề Phật Giáo Vô Vi. Con thấy đề như vậy, người chưa hiểu, họ coi PLVV cũng giống như Phật giáo VN, Phật giáo Cao Đài, Hòa Hảo, v.v.. Vì trình độ nhận thức của con còn hạn hẹp. Xin ông Tám minh giải cho con thức đúng và thực hành cho đúng, như ông Tám đã giảng dạy, cho có kết quả để người đi trước ảnh hưởng tốt cho người đi sau. Con xin đội ơn ông Tám. Con xin đánh lễ Đức Vĩ Kiên Phật ba lạy

Con,
T V S

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal, ngày 17 tháng 5 năm 1999

S con,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 2 tháng 4 năm 1999, được biết con và gia đình vẫn khỏe và tiếp tục tu tiến, được nghe những kỳ giảng của ông Tám như : Hùng Vĩ Giao Liên và Đại Hội Tâm Linh rất đầy đủ và kỹ thuật tu thiền do bạn đạo đặt nhiều câu hỏi hữu ích cho tâm lẫn thân, và con đã thức tâm tự thực hành tốt, càng ngày càng gia tăng giờ thiền, hít nhẹ đến tột cùng thì sẽ được mở và hết ngộp. Tâm thức càng ngày sẽ càng sáng suốt và dễ dãi với tất cả mọi người và vui trong thanh tịnh và sáng suốt. Càng hành lâu càng tốt, pháp lý Vô Vi là một pháp cho mọi pháp, tâm thân sẽ được an lạc tùy theo trình độ sẵn có, hợp thời tiến hóa bất cứ ở thời đại nào, cùng xây dựng được dững chỉ thẳng hoa thanh nhẹ. Khi thực hành thường xuyên, sẽ đạt pháp, toàn diện minh mẫn và vàng cũng không đổi.

Còn về việc ghi lại trên mộ của tổ sư là do người kế tiếp ghi lại, chớ kỳ thật chính Pháp Lý mới là một pháp thực hành cho mọi pháp, liên hệ cùng Trời Phật mà tu, càng khổ sẽ càng sớm thức tâm, biết được Vĩ Kiên Phật lại càng thực hiện đúng, theo chiều vĩ đại và kiên cố chịu được và nhịn nhục tối đa và tận hưởng những gì của Đấng Toàn Năng đã ân ban, hiểu được nguyên lý của cuộc sống, rất vui trong thanh tịnh mà nhận sự thanh nhẹ ban chiếu của Ngài và cảm thức sự nâng niu của Ngài từ giây phút khắc.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Tháng 1 năm 2000
NẠN LỤT MIỀN TRUNG

Bao năm mới có một lần
Vô cùng cảm động khó phân thiên lãnh
Từ nhà ngói (cho) đến nhà tranh
Đều là ngập lụt xóa ranh đất trời.
Hiện ra thảm cảnh nơi nơi
Gia đình tan rã khó thời dựng xây
Thiên cơ biến chuyển hằng ngày
Lụt lội biến đổi đổi thay thế tình
Đường đi nước ngập gặp ghềnh
Chính mình phải khóc hành trình khó cam
Trí tâm loạn động miền mang
Ai người xấu tốt khai mang thử tâm
Cầu xin Trời độ thì thâm
Qua cơn đại nạn tự tầm đường tu
Có tâm có mắt như mù
Biết đâu là bến trùng tu được nhờ.
Đâu dè biến động thiên cơ
Tiêu tan một phút thờ ơ một mình
Tình quê quảng đại chơn tình
Giúp người lâm nạn chính mình phát ban
Đây là nguyên lý đạo tràng
Phát tâm cứu độ khai màn đạo tâm
Mỗi ngày mỗi lún sâu lần
Ai ai cũng thấy cũng cần cứu yên
Hoành hành nước cuốn các miền
Trời mưa lạnh lẽo vượt xuyên cơ hình
Đồng bào rúng động tỏ tình
Giúp nhau qua nạn, tỏ tình quý thương
Đây là tranh cảnh tạo gương
Cùng chung xây dựng cùng đường tự tu

Làm người có mắt như mù
Làm sao tránh được, an du cõi trần?
Nguyện cùng cứu giúp góp phần
Tình người sống động tối cần dựng xây
Bàn thờ nước cuốn lây hoay
Ra nơi biển cả trôi ngày trôi đêm
Nhìn đời đen bạc khổ thêm
Đem lòng ngăn cản, ngày đêm khó hòa
Cần khôn Vũ Trụ chung nhà
Người người đau khổ khó hòa giúp nhau
Nhìn xem mưa gió đổi trao
Tình Trời loạn động khổ đau cực hình
Tình thương đạo đức âm thanh
Kêu la cầu cứu mong tình Trời ban
Lệ rơi nước mắt hai hàng
Thiệt thời phải chịu khó an nổi lòng
Tình người trong nước ngoài trong
Cùng than cùng thở cùng mong được nhờ.
Kỳ này kích động thiên cơ
Dạy người tu tiến bơ vơ một mình
Cần khôn vũ trụ hành trình
Thực hành đạo đức sửa mình tự tu
Chẳng còn lưu luyến tiền xu
Thực hành chánh pháp rõ ngu rõ khờ
Thương người lưu ý thiên cơ
Tu lo tránh nạn đến giờ phải tu
Phân ra sớm phải dự trừ
Tu tâm sửa tánh an du phần hồn
Tiếng vang đau khổ như còn
Không tu khó đắc khó ôn lại bài

Tự mình thức giấc sửa sai
Quy nguyên giếng mối rõ đài thiên cơ
Rồi đây cũng phải đến giờ
Cùng chung hợp tác giấc mơ đạt thành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Dù nhau tiến hóa các ngành khai thông
Đồng bào lớn nhỏ ước mong

Cùng chung đóng góp cùng phòng nạn tai
Cùng chung đóng góp hằng ngày
Tình người sẵn có đổi thay thế tình
Thực hành khai triển tâm linh
Về nơi thiên quốc chính mình tự tu
Tình Trời ban chiếu đắp bù
Tay không lại có phần hồn tự tu.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Chín (tiếp theo)

RÙA THIÊNG BÀN LUẬN MỘT BÀI VỀ LỄ DIỆU HUYỀN

LƯƠN TU ĐẠO BA LẦN TẮM SẠCH THÂN Ô UẾ

...
Tế Phạt: Đúng vậy, những con rùa này vốn là những hành giả tu đạo, chúng ở nơi nước trong, hít thở để luyện khí, linh quang tràn đầy do đó được trường sinh. Rùa đã tới trước mặt, ta nên vì chúng mà thuyết pháp: “Rùa ơi, rùa ơi, xa cách bấy lâu, còn nhớ ra vị chủ nhân đang đứng trước mặt ngươi đây, đã cứu mệnh ngươi để ngươi siêu thoát khỏi vòng sinh tử không? Được gần nước sông an toàn, tu đạo luyện chân khí, giờ đây ngươi nên tiết lộ huyền cơ, kể rõ lai lịch của ngươi đi”.

Rùa: Cảm tạ ân nhân, bữa nay được rõ vị cùng ngài Tế Phạt tới đầm Minh, lòng tôi vô cùng phấn khởi, tôi vốn sinh nơi đầm Bích thuộc Hà Trung ở Đài Bắc, một bữa bị trẻ con phát hiện, bắt về bán cho vừa cá, khi ấy tôi vô cùng sợ hãi, lệ chảy ròng ròng, sau đó bị người chủ vừa bán lại cho chợ Kiến Quốc ở Đài Trung thì được vị đạo trưởng Thánh Đức Đường mua về phóng sinh vào ngày giỗ của đức từ mẫu, nên tôi cùng cả trăm đồng bạn được mang về Thánh Đức Đường quy y và được đức bồ tát Quán thế Âm điểm hóa, tắm gội nước pháp nên giác ngộ bản lai diện mục. Có được duyên may đó là nhờ kiếp trước tôi là một vị hòa thượng xuất gia tu đạo và trì trai giữ giới. Thời gian đầu hăng say phát tâm, nhưng ba năm sau tâm trần mỗi ngày một tăng, tham tài biến thủ tiên bố thí của thiện nam tín nữ nhét đầy túi riêng, lại còn bán cả đất để xây chùa của Phật tử, vì phản bội giới luật, sau khi chết không những không được lên thiên

đàng mà còn bị đày xuống địa ngục, bị Minh Vương trừng phạt. Năm năm trước đây mãn hạn, chuyển kiếp đầu thai mang thân rùa, để tu luyện chuộc lại lỗi lầm. Tôi chỉ sống bằng không khí và nước lã, thân thể phải đầy nơi nắng mưa giá lạnh, song nhờ còn có chút thiện căn, nhân duyên chuyển biến nên mới được hưởng ân đức của Thánh Đức Đường phóng sinh, nhờ bồ tát Quán thế Âm cùng Phật Sống Tế Công điểm hóa giúp đỡ, công trình tu đạo của tôi tiến bộ rất nhiều, ơn nghĩa này quả là vô lượng.

Tế Phạt: Ngươi vốn là môn đệ của đức Quán thế Âm, phát nguyện xuống trần cứu độ chúng sinh song chẳng may duyên trần chưa dứt, tái phạm giới luật nênọa lạc vào nẻo luân hồi. May nhờ gốc huệ chưa dứt, ngày nay tạo thành thiện duyên, mong cố gắng tu trì, ngày sau công quả tràn đầy, tự nhiên thoát xác siêu thăng cực lạc.

Dương Sinh: Rùa này! Ngươi đã biết tu đạo, khiến mọi người quý mến, vậy thì ngươi có thể trình bày ra đây những ấn chứng kì diệu trong thời gian công phu luyện đạo không?

Rùa: Vì con người lòng dục đa tạp nên tính khí nóng nảy, hơi thở gấp gáp do đó thường chết sớm. Nhất là công ăn việc làm người đời thường vội vàng thúc hối khiến sự hít thở không khí chậm chậm từ từ, tim đập loạn máu chảy dồn, chẳng khác nào nước lụt đục ngầu tuôn tới đâu gây tai họa ở đó. Giống như cây nguyên linh to lớn bị nước lũ cuốn trôi từ đầu nguồn

xuống cuối sông, sóng đánh, cát đá dập vùi, chà xát tan tành. Lòng dục hoang đành tâm linh thương tổn nên hình thể cũng biến đổi theo, để rồi một buổi thân hồn phải xa lìa thân xác, có kẻ lúc bị chuyển kiếp chẳng thể ngóc đầu lên nổi, như tôi đây lưng còng cái mai quá nặng nề nên cứ phải bò, chẳng thể đứng dậy đi đứng thông thả.

Dương Sinh: Rùa ơi! Chớ tự trách mình nữa. Người chuyển kiếp làm thân rùa, huệ trí vẫn còn, lại sớm biết tu tâm sửa tánh thực quả là ân phước quá lớn lao. Mong người trình bày thêm về phương pháp hít thở trong những giờ công phu để người đời rõ, có được không?

(còn tiếp)

